

Destabilizacija Bolivije i “kosovska opcija”

By [Prof Michel Chossudovsky](#)

Global Research, October 10, 2008

20 September 2008

Nije prvi put da se u Latinskoj Americi primenjuje “kosovski model” pružanja podrške terorističkim paravojnim formacijama.

Secesija bolivijske Istočne provincije deo je tajnih operacija koje finansira SAD, a koordinira američki Stejt Department, u sprezi sa američkim službama bezbednosti.

Odrede smrti naoružane automatskim oružjem koji su odgovorni za ubistva pristalica Eva Moralesa u El Porveniru, tajno finansira SAD. Postoji izveštaj (Centar za ekonomska i politička istraživanja, CEPR, septembar 2006) u kojem se navodi da USAID ima Kancelariju za tranzicione inicijative koja funkcioniše u Boliviji, kroz koju se milioni dolara slivaju na obuku i pružanje podrške opozicionoj regionalnog vladi desnice i raznim pokretima. SAD takođe pruža podršku raznim opozicionim grupama posredstvom Nacionalne zadužbine za demokratiju (NED).

Proterani američki ambasador Filip S. Goldberg je radio pod nadzorom pomoćnika državnog sekretara SAD Džona Negropontea, koji je direktno nadgledao razne ‘aktivnosti’ američkih ambasada širom sveta. Kad se uzme u obzir taj njegov rad iza kulisa, Negroponte igra daleko važniju ulogu nego državni sekretar Kondoliza Rajs. On je takođe jedan od glavnih arhitekata promene režima i tajnih pružanja podrške paravojnim odredima smrti u Centralnoj Americi i Iraku.

Nalog pod kojim je Filip S. Goldberg radio kao ambasador je bio da pokrene raspad Bolivije. Neposredno pre svog postavljanja na mesto ambasadora početkom 2007. godine, Goldberg je bio šef Američke misije u Prištini, na Kosovu (2004-2006), u stalnom kontaktu sa vođama paravojne OVK. Nakon NATO okupacije Kosova 1999. godine, ista ta OVK je nastavila da postoji tako što je u sebe integrisala civilnu politiku.

Uz podršku koju je pružala CIA, Oslobođilačka vojska Kosova (OVK), čije su vođe od tada predvodile kosovsku vladu, bila je poznata po svojim jakim vezama sa ogranizovanim kriminalom i trgovini narkoticima. Na Kosovu, Goldberg je učestvovao u postavljanju pozornice za secesiju Kosova od Srbije, koja je potom usledila, i kojom je postavljena ‘nezavisna’ kosovska vlada.

Tokom 1990-tih, Goldberg je igrao aktivnu ulogu u raspadu Jugoslavije. Od 1994.-1996. godine bio je odgovoran za sektor Bosna u Stejt Departmentu. Blisko je saradivao sa specijalnim izaslanikom Vašingtona Ričardom Holbrukom i igrao centralnu ulogu kao šef kabineta pregovaračkog tima u Dejtonu, gde je 1995. godine na koncu bio potpisan Dejtonski sporazum. Ovaj sporazum je bio presudan za rasparčavanje Bosne i Hercegovine. U širem kontekstu, sporazum je bio okidač za raspad Jugoslavije kao zemlje. Goldberg je 1996. godine radio ništa manje nego kao specijalni asistent tadašnjeg pomoćnika Državnog

sekretara, Stroba Talbota (1994-2000), koji je, zajedno sa Državnim sekretarem Medlin Olbrait, odigrao ključnu ulogu u zapodevanju rata protiv Jugoslavije 1999. godine.

Centralna uloga DŽona Negropontea

Pomoćnik državnog sekretara DŽon Negroponte je igrao centralnu ulogu u izvođenju tajnih operacija u inostranstvu. U Hondurasu je bio ambasador SAD od 1981. do 1985. godine. Kao ambasador u Tegusigalpi, igrao je ključnu ulogu u pružanju podrške i nadgledanju nikaragvanskih plaćenika Kontraša, čije su baze bile u Hondurasu. Prekogračni napadi u Nikaragvu koštali su živote 50000 civila. Tokom tog perioda, Negroponte je bio od presudne važnosti za uspostavljanje honduraških vojnih odreda smrti, koji su "operišući uz podršku Vašingtona, pobili na stotine protivnika režima kojeg su podržavale SAD" (videti Bušove favorite u vezi sa terorizmom u Latinskoj Americi, autora Bila Vana, <http://www.globalresearch.ca/articles/VAN111A.html>).

Pod vođstvom generala Gustavo Alvarez Martineza, vojna hunta Hondurasa je bila blizak saveznik Reganove administracije i kao takva je 'uklanjala' na desetine političkih protivnika klasičnim metodama 'odreda smrti.'

(Videti "Razračunavanje: Bušovi ratnici spoljne politike", autora Pitera Rofa i DŽejmsa Čapina, <http://www.globalresearch.ca/articles/ROF111A.html>.) Ovo ipak nije sprečilo njegovu nominaciju na mesto Stalnog predstavnika SAD u UN pod Klintonovom administracijom.

Verzija za Salvador

Negroponte je 2004. godine bio postavljen za ambasadora u Iraku, gde je ustanovio „bezbednosni okvir“ za okupaciju od strane Sjedinjenih Država, na osnovu modela eskadrona smrti iz Centralne Amerike. Različiti pisci su ovaj projekat označili kao „verzija Salvador“.

Negroponte je u Bagdadu za svog savetnika za bezbednost postavio bivšeg šefa specijalnih dejstava u Salvadoru. Dok je Negroponte bio veoma zauzet oko osposobljavanja eskadrona smrti u Hondurasu, pukovnik Stil je predvodio Vojnu savetodavnu grupu SAD u Salvadoru (1984-86.) „i bio je odgovoran za dovođenje snaga za specijalna dejstva na nivo brigade u jeku samog sukoba“.

„Ove snage su bile sastavljene od najbrutalnijih vojnika koji su im bili na raspolaganju, i bile su kopija malih operativnih jedinica sa kojima se Stil upoznao tokom svoje službe u Vijetnamu. Njihova uloga nije bila osvajanje teritorije, već izvođenje napada na vođe „pobunjenika“, njihove jatake, logore i onemogućavanje nabavke sredstava za život.“ (Max Fuller, "Fro Iraq, "The Salvador Option" becomes reality", Global Research, jun 2005, [2])

U Iraku je Stilova „dužnost bila da radi sa novom elitnom iračkom jedinicom za gušenje pobuna poznatom kao Komandosi specijalne policije“. U tom cilju, Negroponte je imao zadatak da podstakne etničke podele i borbe, organizujući tajne terorističke napade na iračko civilno stanovništvo.

Negroponte je 2005. godine bio izabran za predsednika Glavne uprave nacionalne obaveštajne službe (šef svih obaveštajnih agencija SAD, uključujući CIA, prim.prev.), da bi potom, 2007. godine došao na mesto drugog čoveka u Stejt Dipartmentu.

Kosovska verzija: Haiti

Ovo nije prvi put da se u Južnoj Americi primenjuje "kosovski model" podrške paramilitarnim teroristima.

Vašington je, u februaru 2003. godine, najavio imenovanje Džejmsa Folja za ambasadora Haitija. Ambasadori Goldberg i Foli su iz istog „diplomatskog odeljenja”. Foli je bio portparol Stejt Dipartmenta u Klintonovoj administraciji tokom rata na Kosovu. Bio je umešan u slanje pomoći Oslobodilačkoj vojsci Kosova (OVK).

Postoji opširna dokumentacija o tome da je Oslobodilačka vojska Kosova (OVK) bila finansirana novcem od droge i da je imala podršku CIA. (Pogledajte: Michel Chossudovsky, "Kosovo 'Freedom Fighters' Financed By Organised Crime", Covert Action Quarterly, 1999 [3])

U periodu dok se vodio rat na Kosovu, tadašnji ambasador na Haitiju, Džejms Foli, nalazio se na čelu informativne službe Stejt Dipartmenta i blisko je sarađivao sa ambasadorom NATO-u u Briselu, Džejmijem Šeom. Nepuna dva meseca pre vojnog napada NATO-a od 24. marta 1999. godine, Džejms Foli je pozvao OVK da se „transformiše” u jednu uglednu političku organizaciju:

„Želimo da uspostavimo dobre odnose sa njima [OVK], budući da su se transformisali u političku organizaciju... Verujemo da im možemo pružiti brojne savete a i pomoć ukoliko se pretvore u političkog aktera kakvog bismo baš želeli da vidimo... Ukoliko mi možemo da im pomognemo i oni prihvataju našu pomoć prilikom svoje transformacije, ne vidim zašto bi neko imao bilo šta protiv...” (citat iz The New York Times-a, 2. februar 1999.)

Drugim rečima, plan Vašingtona je bio „promena režima”: ukloniti administraciju Lavalasa i ustoličiti pokoran marionetski režim u službi SAD, koji je sastavljen na osnovu „demokratske platforme” i samoproklamovanog Fronta za oslobođenje i nacionalnu rekonstrukciju (FLRN), čije su vođe bivši teroristi iz Fronta za razvoj i napredak Haitija (FRAPH) i Tonton makute. (Za više detalja pogledajte: Michel Chossudovsky, "The Destabilization of Haiti", Global Research, februar 2004 [4], <http://www.lahaine.org/index.php?blog=3&p=11272>)

Nakon državnog udara 2004. i svrgavanja Aristidove vlade, američka Agencija za međunarodni razvoj (USAID) dovela je na Haiti savetnike iz OVK kako bi pomogli u rekonstrukciji zemlje (pogledajte: Anthony Fenton, "Kosovo Liberation Army helps establish 'Protectorate' in Haiti", Global Research, novembar 2004, [5])

Savetnici iz OVK su, zapravo, došli kako bi pomogli u restruktuiranju policijskih snaga na Haitiju, tako što su u njihove redove uključili bivše članove FRAPH-a i Tonton makutea.

[Kao podrška] „Inicijativi za demokratsku tranziciju” (OTI)... USAID plaća tri savetnika da usmeravaju integraciju bivših brutalnih vojnika u aktuelne policijske snage na Haitiju. Ko su, zapravo, ta tri savetnika? Ta tri savetnika su članovi Oslobodilačke vojske Kosova” (Flashpoints interview, 19. novembar 2004, <http://www.flashpoints.net/>).

„Kancelarija za Inicijativu za demokratsku tranziciju”

“Verzija Salvador/Kosovo” je sastavni deo strategije Sjedinjenih Država za razbijanje i destabilizaciju zemlje. OTI u Boliviji pod pokroviteljstvom USAID-a vrši istu funkciju kao slična kancelarija na Haitiju.

Namera tajnih operacija Sjedinjenih Država jeste da pruži kako pomoć tako i trening „Oslobodilačkoj vojsci” sa krajnjim ciljem destabilizacije suverene vlade. Na Kosovu je devedesetih godina obučavanje Oslobodilačke vojske Kosova (OVK) bilo povereno jednoj privatnoj firmi plaćenika, „Vojni profesionalni resursi” (MPRI), koju je angažovao Pentagon.

Pakistan i „kosovska verzija”

Vredelo bi spomenuti da poslednji događaji u Pakistanu ukazuju na direktne oblike vojne intervencije Sjedinjenih Država, u narušavanju suvereniteta pakistanske države.

Još 2005. godine, u jednom izveštaju Upravnog odbora Nacionalne službe bezbednosti SAD i CIA predviđalo se da će Pakistan zadesiti „slična sudbina kao Jugoslaviju u deceniji kad zemlja bude podeljena zbog građanskog rata, preplavljena krvlju i sa rivalstvom među republikama kao što smo nedavno videli u Balučistanu.” (Energy Compass, 2. mart 2005).

Na osnovu izveštaja Veća senata za odbranu Pakistana iz 2006., britanske obaveštajne službe su bile umešane u pomoć separatističkom pokretu u Balučistanu (Press Trust of India, 9. avgust 2006). Oslobodilačka vojska Balučistana neverovatno podseća na OVK, jer se finansira od trgovine drogom i nalazi se pod pokroviteljstvom CIA.

„Vašington se zalaže sa stvaranje „Velikog Balučistana” [slično Velikoj Albaniji] kome bi se pripojile balučistanske oblasti iz Pakistana i Irana, a verovatno i južni ogranak u Avganistanu, što bi dovelo do procesa političkog sloma u Iranu i Pakistanu (Michel Chossudovsky, “The Destabilization of Pakistan”, 30. decembar 2007 [6]).”

Beleške:

[1] “USAID ima “Kancelariju za Inicijativu za demokratsku tranziciju” koja radi u Boliviji, ulaže milione dolara u obučavanje i pruža podršku desnom krilu opozicije regionalnih vlada i pokreta”, <http://www.slate.com/discuss/forums/thread/1798672.aspx>

[2] <http://www.globalresearch.ca/articles/FUL506A.html>

[3] <http://www.heise.de/tp/r4/artikel/2/2743/1.html>

[4] <http://globalresearch.ca/articles/CHO402D.html>

[5] <http://www.globalresearch.ca/articles/FEN411A.html>

[6] <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=7705>

Originalni tekst možete naći na Globalresearch.ca

Tekst na srpskom jeziku možete naći na <http://www.kim.sr.gov.yu/cms/item/news/rs.html?view=story&id=6882&sectionId=8>

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Prof Michel Chossudovsky](#), Global Research, 2008

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: **Prof Michel Chossudovsky**

About the author:

Michel Chossudovsky is an award-winning author, Professor of Economics (emeritus) at the University of Ottawa, Founder and Director of the Centre for Research on Globalization (CRG), Montreal, Editor of Global Research. He has undertaken field research in Latin America, Asia, the Middle East, sub-Saharan Africa and the Pacific and has written extensively on the economies of developing countries with a focus on poverty and social inequality. He has also undertaken research in Health Economics (UN Economic Commission for Latin America and the Caribbean (ECLAC), UNFPA, CIDA, WHO, Government of Venezuela, John Hopkins International Journal of Health Services (1979, 1983) He is the author of 13 books including The Globalization of Poverty and The New World Order (2003), America's "War on Terrorism" (2005), The Globalization of War, America's Long War against Humanity (2015). He is a contributor to the Encyclopaedia Britannica. His writings have been published in more than twenty languages. In 2014, he was awarded the Gold Medal for Merit of the Republic of Serbia for his writings on NATO's war of aggression against Yugoslavia. He can be reached at crgeditor@yahoo.com

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca